

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Midianiten som en Tyrk

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Midianiten som en Tyrk", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid77231/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

12 Naar Aanden fattes
Paa Ceder-Grund,
Da *Hjertet* skattes
I Palme-Lund,
Da bærer Helte
Det under Bælte,
Og øver Storværk med Smil om Mund!

No. 42.
Gideon.

- 1 *Midianiten* som en Tyrk,
Han rased paa Bjerg og i Dalen,
Israels Land var som en Ørk,
Husvilde blev Spurven og Svalen,
Sværme fra Ørken som Græshopper graa
Levned paa Marken ei Græs eller Straa.
- 2 *Ephraim* bar ei Sværd ved Lænd,
Hans Hjem var i Kløften og Hulen,
Kiækkere ei end Kvinder Mænd
Sig vovede udenfor Kulen;
Fremmede Guder, dem faldt de til Fod,
Tabde med Lykken al Magt og alt Mod.
- 3 *Gideon* hedde en *Josephs* Søn,
I Arten var ham Ørneflugten,
Modfalden dog han tarsk iløn,
Vin-Persen da skjulde Markfrugten,
Gluggen stod aaben, han speided med Flid,
Om ikke gryede en lysere Tid.
- 4 Israel kom sin Synd ihu,
Og sukke til Gud i det Høie,
Naadig Han da, som før, saa nu

Til Israel vendte sit Øie;
Solglimt i Mørke er Blikket fra Gud,
Gideon saae en Guds Engel saa prud.

5 *Engelen* hilset venlig, mild:
Vorherre med dig i din Vælde!
Gideon svared ør og vild:
Hvad tør du om Herren os melde?
Herren med os i vor Usselhed nu!
Hvor kommer fra da vor Trængsel og Gru?

6 *Engelen* svared: som en Mand
Fremtræde du saa i din Vælde!
Frelse skal du dit Fædreland,
Som Græs skal du *Midian* fælde.
Herren er med dig, det lide du paa!
Alle som een skal du Fienderne slaae.

7 *Gideon* troed fast, men seenl,
Da Tegn over Tegn ham var givet,
Først med Guds-Ordet klart og reent
For *Frihed* han vovede Livet,
Folk han da samled saa vide om Land
Til han fik tredivetusinde Mand.

8 Aanden dog sagde: slig en Hær,
Om Seiren jeg den vilde give,
Pralende stolt af Herrefærd,
Den Seiren sig vilde tilskrive;
Hjemlov du give hver eneste Mand,
Som har af Rædsel det ringeste Gran!

9 Tusinder tyve Hjemlov tog,
Titusinde var ikke bange,
Aanden tilhvidsked Helten dog,
Til Seier der end er formange;

Prøves det skulde ved nærmeste Vand,
Hvem der igrunden var Dyr eller Mand.

10 Labede Nogen som en Hund,
Han skulde til Dyrene tælles,
Kun hvem der drak af *Haand i Mund*,
Med Helten fik Ære tilfælles;
Prøven bestod ved det rindende Vand
Siet ikke fleer end trehundrede Mand.

11 *Jisreels Dal*, med Fiendens Leir,
Den mylred af Midianiter,
Sikker i Søvn man var paa Seir
Og drømde ei om Israliter,
Gideons Lure med Blus og med Gjald
Hæren dog vakde til Flugt og til Fald!

12 *Lure trehundred paa en Studs*
Som Torden forskrækkede Leiren,
Ligesaamange røde Blus
Da lyped og varsled for Seiren,
Sværdene svunges og Stalbrødre faldt,
Blot kun om Flugten iblinde det gjaldt.

13 Indbyrdes kæmped Ven mod Ven,
Og Brødrene sloges i Mørke,
Ephraim spændte Sværd ved Lænd,
Iførde sig atter sin Styrke;
De som Guds Altre forhaanede nys,
Hilsed nu Støvet med blodige Kys!

14 Fienden var knust og Folket frit,
Hvor *Gideon* stædtes var Glæde,
Trindt ham det lød: vort Liv er dit,
Beredt er dit Stolkonge-Sædel

Nei, svared *Gideon*, Frister! far ud!
Israels-Folkets Stol-Konge er *Gud!*

- 15 Tiderne skride, Skriften staaer,
Og Ordene flyve om Lande,
Mindes det skal hvert Gyldenaar,
Hvad Slægterne alle maa sande:
Gideons-Leiren var Herrens Paulun,
Gideons-Luren var Herrens Basun!

No. 43.

Samson.

Mel. Hr. Peder kasted Runer over Spange.

- 1 Der var en Kæmpe over Kæmper alle,
Den stærke Samson monne de ham kalde,
En Skræk for hver Filister
I hele tyve Aar,
Af ham med Asens-Kjæve
Fik Tusind Banesaar.
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,
Fagre Ord!
- 2 Men over Kæmpe-Kraft gik List af Kvinde,
Og det var *Dalila* Filisterinde,
Alt som en Rosensblomme,
En Slange dog forsand,
Fuldsød var hendes Tale,
Men falsk som Skum paa Vand.
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,
Fagre Ord!
- 3 Det var i Hvisedal i Fruerburet,
Hvor Samson sad hos *Dalila* beluret,